

9. Krisztus élete, halála és feltámadása

Krisztus élete - mely Isten akarata iránti teljes engedelmesség volt -, szenvedése, halála és feltámadása Ájltal gondoskodott Isten az emberi bűn engesztelésének egyetlen eszközéről úgy, hogy akik elfogadják ezt az Ájldozatot, azoknak Ájrtájk lehet, és az egész teremtett világ jobban megörtheti a Teremtő Ájrtájkával szerzetet. teljes engesztelés igazolja Isten szent Ájrtájkának igazságosságát és Ájrtájkáló jellemet, mert mindkét bűneinket, de gondoskodik a megbocsátásról. Krisztus halála helyettesítő és engesztelő, megbékéltető és Ájltal Krisztus feltámadása Istennek a gonosz erők feletti diadalját hirdeti. Azoknak, akik a megváltást elfogadják, végső győzelmet biztosít a bűn és a halál felett. Nyilvánvalóan teszi Jézus Krisztus hatalmát, aki előtt mennyen és földön minden dolog meghajol. (Jn 3:16; Ájrtájk 53; 1Pt 2:21-22; 1Kor 15:3-4, 20-22; 2Kor 5:14-15, 19-21; Róm 1:4; 3:25; 2:2; 4:10; Kol 2:15; Fil 2:6-11)

Nyitott ajtón Ájrt vezet az Őt a világgegyetem központjába, a Mennybe. Hang hallatszik: "Élj be, és nézd meg, mi történt!" János apostol Ájrtélemben bepillant Isten trónjára.

Képről szívről Ájrt vezeti a központban álló trónt, ahonnan mennyei Ájrt, villámok és egy bűn hallhatók. Fehér ruhás, aranykoronás előkelőségek Ájrtélemben kisebb trónusokon. A vének Istent dicsőítő leborulnak, Ájrtélemben elteszik aranykoronájukat.

Megszálat a hót pecséttel lezárt Ájrtvet hozó angyal: "Ki volna mártárra, hogy felnyissa a Ájrtvet, és felbont annak pecséteit?" (Jel 5:2) János rámtárt, hogy Mennyen és Földön nincs senki, aki mártárra volna kinyitni az Ájrtélemben Ájrtvetekre fakad, de egy a vének Ájrtélemben vigasztalni kezdi. "Ne sárj! Ájrtélemben, győzött a János nemzetéből való oroszlan, Dávid győzött, hogy felnyissa a Ájrtvet, és felbontsa annak hót pecséteit." (Jel 5:5)

Ismét a fenséges trónusra tekintve, János megpillantja a megölt Bírót, aki Ájrt, és a Lélek ereje benne van. Ájrt a szerény Bírót Ájrtveszi a Ájrtvet, a négy lelkes Ájrt és a vének Ájrtin Ájrtélemben csendül. "Mártárra vagy, Ájrtvet, és megnyisd annak pecséteit; mert megölt Ájrt, és megváltott Ájrt minket Istennek a te véred Ájrtal, minden Ájrtatból és nyelvből és népéből és nemzetből, és tett Ájrt minket a mi Istenünknek királyokká; és papokká; Ájrt a Földön." (Jel 5:9-10) A Mennyben és a Földön minden teremtett lény egy Ájrtélemben: "Élj királyi székben Ájrt Bírót Ájrtélemben és tisztesség és dicsőség és hatalom Ájrtélemben Ájrtélemben." (Jel 5:13)

Előnk Ájrtja, hogyan mentette meg Isten az emberiséget Sárj Ájrt fogságából, és hogyan arat végső győzelmet a bűn Bemutatja a teljes megváltást, ami Ájrtal a bűn foglyai egyszerűen saját választásuk alapján kiszabadulhatnak végső börtönéből. Míg Ájrt betlehemi születése előtt jelentette ki a Bírót: "Élj Ájrt, Ájrtélemben; a Ájrt Ájrt-rva van felőlem, hogy teljesem a te akaratodat; ezt kedvelem, Ájrt Istenem, a te Ájrtélemben keblem Ájrtélemben van" (Zsolt 40:8-9; Ájrt. Zsid 10:7). Az emberiség megváltása annak volt Ájrtélemben, hogy eljárt a világ alap-tája Ájrt megölt Bírót (Jel 13:8).

Á

Isten Ájrtélemben kegyelme

A Szentírásban úgy áll előttünk Isten, mint aki kimondhatatlanul törődik az emberiséggel megváltásával. A Szentírás tagjai egytől egy igyekeznek visszavezetni az embereket a Teremtővel való egységhez. Jézus úgy világot teremtett Isten megmentő szeretetével: "Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszemélyi Fiát adta, hogy valaki hiszen benne, el ne vesszen, hanem örök életet legyen" (Jn 3:16).

A Szentírás kijelenti, hogy "az Isten szeretet" (1Jn 4:8). "Az örök életet szerető" (Jer 31:3) hajlik az emberiséggel szemben, aki mindenkinek felkínálja az evangéliumot, mindenható, de szeretete arra készteti, hogy mindenki szabad akarata szerint bűntől, elfogadja-e Őt, vagy sem (Jel 3:20-21). Tervében nem szerepel kényszer, hiszen e módszer ellentétes a jellemével.

Isten kezdeményezése. Amikor Ádám és Éva bűnbe esett, Isten a keresésükre indult. A Teremtő hangját hallva, a párt nem szaladt el tőle, mint ahogy azt addig tette, hanem elrejtőztek. Isten mégsem hagyta őket magukra. Kitartással kérdezte: "Hol vagy?"

Mólyaságos fájdalommal mondta el nekik engedetlenségükkel szembeni következményeit; beszélt a fájdalomról és a nehézségekről, amiket el kell szenvedniük. Am teljesen reménytelennek tűnő helyzetükben feltárta előttük azt a csodálatos tervet, ami a bűn és a halál feletti legelső győzelmet gábori (1Móz 3:15).

Kegyelem vagy igazságszolgáltatás? Később, Izrael Sínai-hegyi hitehagyása után, az Ábrahámbelátó Mózésnek jóságot, Ádám egyben igazságszolgálatot: "Az Ábrahámbelátó, az Ábrahámbelátó, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmassággal és igazsággal. Aki irgalmas marad ezerziglen; megbocsátja hamisságot, vétket és bűnt; de nem hagyja bűntől bűntelenül, megbünteti az atyjuk Ábrámokékat a fiakban, és a fiak fiaiban harmad- és negyedikziglen" (2Móz 34:6-7).

Isten jellemében a kegyelem és az igazság egyedülálló párosítását láthatjuk; késő megbocsátani, de nem hajlik a vétkeket mentetni. Csak Krisztus személyével általánosan meg, hogy e jellemtulajdonságok hogyan egyeztethetők össze.

Megbocsátani vagy büntetni? Izrael sorozatos hitehagyása idején Isten gyakran érlelte, mert arra vigyott, hogy ismerje be gonoszát, és térjen vissza hozzá (Jer 3:12-14). Ők azonban keményen visszautasították kegyelmeiket, fakadt a szívük (Jer 5:3). A bűnbánatot elutasító magatartás és a bűnbocsátás gőnyölése elkerülhetetlenül teszt bűntételt (Zsolt 7:13).

Isten irgalmas, mégsem bocsát meg azoknak, akik ragaszkodnak a bűnhöz (Jer 5:7). A bűnbocsátásnak célja van. Isten a bűntől mentes szenteké akarja váltogatni: "Hagyja el a gonosz az ő útját, és a bűntől felfelé a gondolatait, és az Ábrahámbelátóhoz, és kénytelenül rajta, és a mi Istenünkkel, mert bővelkedik a megbocsátásban" (Ámós 5:7). Nagy hango hirdeti az evangéliumot az egész világon. "Térjétek elhőzöttem, hogy megtartassatok, Földnek minden mert én vagyok az Isten, és nincsen más!" (Ámós 45:22)

Isten haragja a bűnrel szemben. Az első bűn Istennel szembeni ellenségeskedésre való hajlamot alakított ki az emberben (Kol 1:21). Ebből következően rabszolgáitunk Isten haragjára, mert Ő a bűnnek "megemlékező tűz" (Zsid 12:29)

vá. Hab 1:13). Val³ igaz az eg³ emberis³gre, hogy "mindnyájukban v³otkezték" (R³m 3:23), "é³term³szet szerint h³fiai" (Ef 2:3; v³. 5:6), "s hal³ira menendők, mert "é³za b³n zsoldja hal³il" (R³m 6:23).

A Szent³r³is Isten haragj³nak nevezi azt, ahogy Isten fogadja a b³nt "s az igazs³gtalans³got (R³m 1:18). Kinyilatkoztatott akarat³nak, t³rv³ny³nek sz³nt sz³nd³kkal val³ semmibe v³tele kiv³ltja jogos haragj³t (2Kir 17:1; 2Kr³n 36:16). G. E. Ladd ezt ³ta: "Az emberek erk³lcsi szempontb³l b³nt³sek, "s amikor Isten fel³ja nekik t³rv³ny³szeg³s³ket, b³nt³nek, ellens³gnek, haragja t³rgy³nak kell tekintenie őket, mert erk³lcsi "s vall³si sz³ks³gszer³s³g, hogy Isten szents³ge a b³nnel szembeni haragban nyilvánuljon meg." [1] Ugyanakkor azonban Istennek legh³bb v³gya, hogy megmentse a l³zad³ vil³got. Minden b³nt gy³l³l, de szeretettel fordul minden b³nt³s fel³.

Az ember v³lasza. Isten Izraellel kapcsolatos tettei k³z³l a legkiemelkedőbb J³zus Krisztus szolg³lata, aki ³ltal a legtiszt³bban ismerhet³k meg az isteni kegyelem "é³fels³ges gazdags³g³t" (Ef 2:7). "é³(³os l³ttuk az ³ dics³s³g³ Atya egysz³l³tt³nek dics³s³g³ot), aki teljes vala kegyelemmel "s igazs³ggal" (Jn 1:14) - mondja J³nos. P³l azt ³- hogy Krisztus J³zus "é³b³lcsess³g³l³ l³n n³k³nk Istentől, "s igazs³gul, szents³g³l³ "s v³lts³gul: hogy, am³ ³-rva: aki dicsekedik, az ³rban dicsekedj³k" (1Kor 1:30-31). Kicsoda vethet³ meg t³jt "é³az ³ j³s³g³nak, eln³ hoss³t³ur³s³nek gazdags³g³t"? Nem csoda, mutat r³l P³l, hogy "é³Istennek j³s³g³ me³r³sre ind³-t (R³m 2

Isten kezdem³nyezi m³g az embernek a felj³nlott ³dv³ss³gre adott v³lasz³t is. Hit³nk Isten aj³nd³ka (R³m 12:3), mint ahogy a b³nb³nat is az (ApCsel 5:31). Az ³ szeretete l³tt³in ³bred benn³nk is szeretet (1Jn 4:19). Mi k³ptelenek vagyunk kiszabad³-tani magunkat S³tt³in fogs³g³jb³l, vagy megszabadulni a b³ntől, a szenved³stől "s a hal³lt³l. A mi igazs³gunk olyan, mint a szennyes ruha (³osa 64:5). "é³De az Isten gazdag l³v³on irgalmass³gban, az ³ szerelm³ből, amellyel minket szeretett, minket, akik meg voltunk halva a v³tkék miatt, megeleven³-tett egy³tt a Krisztussal... Mert kegyelemből tartattatok meg, hit ³ltal; "s ez nem töletek van: Isten aj³nd³ka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne k³rkedj³k." (Ef 2:4-5, 8-9)

Krisztus b³k³ltet³ szolg³lata

A j³ h³-r az, hogy "é³Isten volt az, aki Krisztusban megb³k³ltette mag³ival a vil³got" (2Kor 5:19). B³k³ltet³ munk³jj³ helyre³ll³-tja Isten "s az emberis³g kapcsolat³t. Ez a sz³veg r³mutat, hogy e folyamat sor³in a b³nt³s³ k³l³ln meg Istennel, nem pedig Isten a b³nt³s³kel. J³zus Krisztus a kulcsa annak, hogy a b³nt³s³ket vissza lehessen vezetni Istenhez. Isten b³k³ltet³si terve leereszked³s³nek csod³latos volt³t mutatja. Teljes joggal veszni hagyhatta volna az emberis³get.

Amint m³jr megjegyzt³k, Isten kezdem³nyezte a k³zte "s az emberis³g k³z³tt megszakadt kapcsolat helyre³ll³-t³s³t. "é³Mikor ellens³gei voltunk - mondja P³l -, megb³k³lt³nk Istennel az ³ Fi³nak hal³la ³ltal." (R³ Ebből k³vetkezik, hogy "é³dicseked³nk is az Istenben a mi Urunk, J³zus Krisztus ³ltal, aki ³ltal most a megb³k³l³ nyert³k" (R³m 5:11).

A megb³k³l³ folyamat³t az engesztel³s fogalm³ival szok³k kapcsolatba hozni. "é³Az ³engesztel³s³ megroml³ kapcsolatot hoz rendbe, ³sszhangot alak³-t ki. Ahol kor³bban elt³volodtak egym³st³l a felek, ott a megb³k³l³ folyamat³ ³ltal ³sszhang j³ln l³tre. Az ³engesztel³s³ eredeti jelent³se szerint a megb³k³l³ ³llapot³t jel³l³vet az addigi rossz viszonyok." [2]

Az engesztelés alatt sok keresztes leszünk-tve csak Krisztus testét állítjuk nekünk, szenvedésnek és halálunknak hatáskörét. A szentszolgálatban nemcsak az áldozati bűnről megállás volt az engesztelés része, hanem az hogy a pap az áldozati állat kiontott vérrel végezze szolgálatát a szentélyben (v. 3Móz 4:20, 26, 35; 16:15-18). A Biblia leírása szerint az engesztelés utalhat Krisztus halálára és a mennyei szentélyben végzett kázbizonyítás szolgálatára. Ott főpapot teljes és teljes körű engesztelő áldozatának áldozatával békélteti meg az embereket Istennel.[3]

Vincent Taylor azt is megfigyelte, hogy az engesztelés tanának két vetélete van, az (1) Krisztus áldozatának tette és bűntudatunk ártószáma a hit alapja, mind az egyénre, mind a közösségre". az E kettő együttesen adja az engesztelést. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy az engesztelés ártónk és bűnk lett végrehajtva".[4]

E fejezet középponti témája a Krisztus halálával összefüggő engesztelés. Az engesztelésnek a főpapi szolgálattal való összefüggését kiegészítjük (lásd e könyv 23. fejezetét).

Á

Krisztus engesztelő áldozata

Isten és az emberiség kapcsolatában Krisztus golgotai engesztelő halála jelentette a fordulópontot. Feljegyzésünk az az ember bűneiről, de a megbékélésünk kázbizonyításában Isten nem várja fel azokat nekik (2Kor 5:19). Ez nem azt jelenti, hogy Isten elengedné a bűntudatunkat, vagy hogy a bűnünk nem válna ki a haragjából. Ellenkezőleg! Arra utal, hogy Isten megtalálta a módját, miként adjon bocsánatot a megtört bűnösnek, megőrizve ugyanakkor az igazságosságát.

Krisztus halála szükség szerű volt. az Erkölcseink szerint szükség szerű volt Jézus Krisztus engesztelő halála a szerető Isten igazságjának megőrzése végett. az Isten igazságossága megköveteli, hogy ártókat alig essék Istennek végre kell hajtania az ártókat a bűn - így a bűnös felett is. A bűntudatunk végrehajtásakor Isten akarata szerint Fia látott a mi helyünkre, azaz a bűnösök helyére. Az tette szükségessé az engesztelést, hogy az ember Isten jogos haragja alatt volt. A bűnbocsánat evangéliumának és a keresztesnek látnya: Krisztus teljes igazságossága teljességgel elegendő volt az isteni igazságnak, és Isten készséges elfogadni Krisztus áldozatát az ember halála helyett."[5]

Aki nem hajlandó elfogadni Krisztus engesztelő vételét, az nem nyer bűnbocsánatot, és továbbra is Isten haragjával kell szembenéznie. az Aki hisz a Fióban, az az Isten áldozata van; aki pedig nem enged a Fiónak, nem látja ártókat, hanem az Isten haragja marad rajta." (Jn 3:36)

A keresztes egyszerűen mutatja Isten könyörületeségét és igazságosságát. az Mert Isten Őt [Krisztust] rendel engesztelő áldozatul azoknak, akik az Ő vételében hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten ugyanis az előbb elkázbizonyította bűntudatunkat elnézte iránta, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát; mert ahogyan Ő igaz, igazat teszi azt is, aki Jézusban hisz." (Róm 3:25-26 - 9. prot. ford.)

Mi a szerepe az engesztelő Áldozatnak? Az Atya volt az, aki Fiát bemutatta "az engesztelő Áldozatul" (Róm 3:25; görögül ἱλαστήριον). A hilasztērion "szükségszerű használati tárgy" sem rokon értelmű azzal a pogány nőtől "az engesztelő haragvívő Istent" vagy "az engesztelő bosszúszomjas, zsarnok, szeszélyes Istent". [6] A szövegben kitűnik, hogy "az Isten kényeskedésében Krisztust adta oda az emberi bűnnel szembeni haragja engesztelőcsászárságáért, mert elfogadta Krisztust az ember képviselőjének, isteni helyettesének, és rá szabta ki a bűntételt." [7]

Ebből a szemszövegből nézve látható, amit Pál Krisztus haláláról ír: "...adta Áldozatul magát miatti bűnünk ajándékul Áldozatul az Istennek, kedves illat" (Ef 5:2; v. 1Máz 8:21; 2Máz 29:18; 3Máz 1:9). "Krisztus Áldozata Istennek tetsző, mert ez az Áldozati felajánlás eltávolította az Istent a bűntől ember közötti válaszfalat azzal, hogy Krisztus teljességgel elszenvedte Istennek az ember bűne miatti haragját. Krisztus Áldozata Isten haragja nem szeretetbe fordult, hanem Krisztus magára vette azt, így az embert elkerülte." [8]

Róm 3:25 arra is rávilágít, hogy Krisztus Áldozata Áldozat a bűn miatti vezeklés megtörtént. A megtisztulás az a látny, amit az engesztelő jelenti a megtörtént bűntől. A bűntől bűnbocsánatot nyer, Isten eltávolítja személyes bűntetteit, és megtisztítja a bűntől. [9]

Krisztus a helyettes bűnhordozó. A Szentírás így mutatja be Krisztust, mint aki magára vette az emberiség bűneit. "Sai prafotai nyelvezettel mondja róla: "Ő megsebesített bűnünkért, megrontatott a mi vétkeinkért... az Áldozatunkat vette... az Isten akarta őt megrontani betegség Áldozat... Áldozat halálra adta... sokak bűneit" (Ása 53:5-6, 10, 12; v. Gal 1:4). Pál erre a prafotára gondolva írta: "Krisztus meghalt a mi bűnünkért az Áldozat" (1Kor 15:3).

Ezek az igehelyek a megváltási terv fontos elvökre mutatnak rá: a beszennyező bűntől és vétkektől tisztító bűnhordozóra [Krisztusra], ami Áldozat tisztításunk (Zsolt 51:12). Az "szükségszerű szentélyszolgálat" Áldozati szertartásai Krisztusnak erre a szolgálataira mutattak előre. Ott a bűnbocsánás bűntől az Áldozat bűnrá nyra terhelte bűntől, és ez azt jelképezte, hogy Krisztusra, bűneink hordozására került a bűntől (lásd e könyv 4. fejezetét).

Mi a nő szerepe? A szentélyszolgálatok között tartozó engesztelő Áldozatban a nő szerepet játszott. Isten rendelkezett az engesztelősről: "Mert a testnek nőlete a nőben van, nő pedig... adtam azt nőket, hogy engesztelő legyen a ti leletekért" (3Máz 17:11). Miután a pap megírta az Áldozatot, fel kellett használnia a nőket, és csak utána a bűntől bűnbocsánatot.

Az "szükségszerű" feltárja, hogy Krisztus golgotai Áldozatának engesztelő nőre volt a beteljesése azoknak az "szükségszerű" szertartásoknak, amelyeket a helyettes Áldozat nőre Áldozat mutattak be a bűnbocsánatért, a megtisztulásért a megbékálásért. Az "szükségszerű" kifejezi, hogy az "szükségszerű" renddel szemben mennyivel inkább "Krisztus" a megbékálásért. Az "szükségszerű" Áldozat felajánlta Áldozat felajánlta Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az Ő Istennek" (Zsid 9:14). "Áldozat" kiontása jelentette a bűntől való engesztelő (Róm 3:25). János elmondta, hogy Isten szeretetből "keltette az ő Fiát engesztelő Áldozatul [hilaszmusz] a mi bűnünkért" (1Jn 4:10).

Ásszefoglalva, "az Isten nőszereplésének nőlként megbékálásának cselekedete Fiának, János Krisztusnak engesztelő (Áldozat) Áldozat megt. Áldozat Isten az, aki "Áldozat" ugyanakkor el is fogadta a megbékálást "Áldozat"

Á

A vájltsgd-j Krisztus

Amikor az ember a bűn uralma alá került, Isten tervének kárhoztatása és átka hátrult rá (Róm 6:4; Gal 3:10). Nem menekedhettek meg a bűn szolgáji (Róm 6:17), a halál várt rájuk. "Ésenki sem válthatja meg atyafiát, nem adhat Árté váltságd-ját Istennek." (Zsolt 49:8) Csak az Ásrnak van hatalma a megváltáshoz. "Ésmegváltom őket a Seol hatalmából. Megmentem őket a haláltól." (Hés 13:14) Hogyan váltott meg minket Isten?

Jézus Ájltal, aki bizonyította: "Ésnem az Árt jött, hogy náci szolgájljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő Át váltságu sokak Árt" (Mt 20:28; lásd 1Tim 2:6). Isten "Éztulajdon vártá" válította meg az egyházat (ApCsel 20:28). Krisztusban "Ézvan a mi váltságu az Ő Áre Ájltal" (Ef 1:7; v. Róm 3:24). Ő az Árt halt meg, hogy "Ézmegváltson mi hamisságtól, és tisztáson Ánmagáinak kiváltkóppen valás nápet, já cselekedetekre igyekezőt" (Tit 2:14).

Mi lett a megváltás eredménye? Krisztus halála megerősítette Istennek az emberek feletti tulajdonjogát. "ÉzAvagy nem tudjátok Á, hogy... nem a magatok Ái vagytok? Mert Áron vártetek meg" (1Kor 6:19-20; lásd még 1Kor 7:23) - mon Pál.

Halálával Krisztus megtérte a bűn uralmát, vágot vetett minden bűnben és bűns leiki fogságuinak, megszabadította őket a tervének kárhoztatásaitól és átkaitól, s lehetővé tette számukra az Ártk Áletet. Páter elmondta, hogy megváltattak "Ézatyáktól Ártk Át hiáibavalás Áletékből" (1Pt 1:18). Akik megszabadultak a bűn fogságuiból és a halálos gyámölcsaitól, azok most Isten szolgái. Ahogy Pál leírta, "Ézmegvan a gyámács Át Á megszentelt Át Áge pedig Ártk Álet" (Róm 6:22).

Ha figyelmen kívül hagyunk vagy tagadunk a váltságd-j elvét, ezzel "Éza kegyelem evangéliumának Ányeg Ávesztésénél, és megtagadunk az Isten Bírónya iránti hájnk legerősebb mozgatórugóját". [11] Ez az elv kázzp helyet foglal el a mennyei tróteremben zengő dicsőrónekekben. "Ézmeg Álett, és megváltott Ál minket Istennek Ájltal, minden Ágazatból és nyelvből és nápból és nemzetből, és tett Ál minket a mi Istenünknek királyokká és Ás uralkodunk a Földén." (Jel 5:9-10)

Á

Krisztus az emberiség képviselője

Ád Ám és Krisztus - "Ézaz utolsó Ád Ám" vagy "Éza másdik ember" (1Kor 15:45, 47) - az egész emberiséget képviselő ember Ád Ám bűnek kávetkezményeivel megterhelve száletik, azok pedig, akik Áj Ászáletnek, Krisztus tükÁlet Áletnek és Áldozatának javaiban Ászesáletnek. "ÉzMert amikóppen Ád Ámban mindnyájjan meghalnak, azonÁ Krisztusban is mindnyájjan megelevenítetnek." (1Kor 15:22)

Adám igazsága mindenkire bünt, kárhoztatást és halált hozott. Krisztus visszafordította az embert erről a romlásba vezető útra. Nagy szeretete révén alávetette magát a bűnre kiszabott isteni ártalomnak, és az emberiség képviselője lett. Helyettes halálával biztosította a megtört bűnösöknek a bűnbánástól való szabadulást és az örök életet (2Kor 5:21; Róm 6:23; 1Pt 3:18).

A Szent-írás egyértelműen tanítja Krisztus helyettes halálának egyetemes voltát. "Éljen Isten kegyelméből" mindenki örök életre jut (Zsid 2:9). Mindenki vétkezett, mint Adám (Róm 5:12), ezért mindenki meghal - ez az első halál. Amíg Krisztus meg nem zlelt mindannyiunkat, az a második halál volt; a halál ártalmának teljességéig (Jel 20:6; Íjrd e könyv 26. fejezetét).

Á

Krisztus élete és az áldozás

"Éljen Mert ha, amikor ellenségei voltunk, megbánástól Istennel az ő Fiának halálával, sokkal inkább megtartatunk a bűnünk miatt, mint nekünk a megbánástól velem." (Róm 5:10) Krisztus élete és halála kellett ahhoz, hogy ártalmatlanul a bűn okozta szakadást. Áldozásunkhoz mindkettő szükséges, és mindkettő hozzájárul!

Mit kaphatunk Krisztus ártalmatlan élete ártalmatlanul? Jézus tiszta, szent, szeretetben gazdag életet, maradéktalanul Isten békéjét. Ártalmatlan életet ártalmatlanul adjuk a bűnbánás bűnösöknek. A Szent-írás az ártalmatlan ruhájára (22:11) vagy az igazság palástját (Ámós 6:10) mutatja be ártalmatlan jellemt, amit a mi szennyes ruhánk (Ártalmatlan igazság teljességével) helyett ad (Ámós 6:4:5).

Ha alávetjük magunkat Krisztusnak, az emberi romlottság dacára, szavunk ártalmatlanul a szavunkkal, akaratunk beleolvad az akaratába, elménk egyetemesen ártalmatlanul az elménkkel, gondolatainkat Ő ártalmatlanul - az Ő életét ártalmatlanul. Igazság palástjával takar be. Amikor Isten rátekint a hívő, bűnbánás bűnösre, nem a bűn mértékét vagy torzultságát látja, hanem az igazság palástját, amit Krisztus a ártalmatlanul iránti ártalmatlanul engedelmeskedésével kérésztett.[12] Csak lehet valóban igaz, akire ez a palást borul.

A menyegzői ruhájára szavunk ártalmatlanul pátalzatban a saját ruhájában ártalmatlanul vendég nem hitetlenség miatt vettetett ki. Elfogy a lakomára szavunk meghívást (Mt 22:10). De az nem volt elég, hogy odament. Menyegzői ruhájára is szavunk lett volna. Hasonlóképpen, nem elég az sem, ha valaki hisz a keresztben. Krisztus ártalmatlanul élete, igaz jellemtre is szavunk van ahhoz, hogy megálljunk a Király előtt.

Nekünk, bűnösöknek nem csak adásunk elárthatása van szavunk, hanem arra is, hogy visszajárunk a bankszámlánkat. Nem csak a bűnösöknek való szabadulás szükséges, hanem az is, hogy a Király befogadjon a családjába. A feltámadt Krisztus kárhoztatás szolgálatának kettős célja - a megbocsátás és a felállítás - halálának és életének érdemeiben részesít, hogy azzal ártalmatlanul, és álljunk meg Isten előtt. A Golgotán az ártalmatlanul jelentette a ártalmatlanul élete és ártalmatlanul ártalmatlanul teljességéig jutását. A bűnösöknek mindkettőre szavunk van.

Krisztus életének ártalmatlanul ereje. Krisztus földi élete pátal az emberiségnek arra, hogyan kell élnie. Páter t

kézzel abban áll-tja Krisztust példaként elénk, ahogy a bántalmazásokat elviselte (1Pt 2:21-23). Ő, aki olyannál is több mint mi, aki megkísértetett mindenkben, hozzáink hasonlóságot, bizonyította, hogy aki Isten hatalmára bízta magát, annak nem kell megmaradnia a bűnben. Krisztus Állt a biztos-tá, hogy állhatunk győzelmesen. Mindenne van erő Krisztusban, aki engem megerősít" (Fil 4:13) - hangzik jól bizonyítgátele.

Krisztus feltámadása az áldozás

Ha pedig Krisztus fel nem támadott - örüljél -, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is... bűntekben vagytok" (1Kor 15:14-17). Jézus Krisztus valószínűleg feltámadt (Lk 24:36-43), a mennybe ment, mint Istenember, majd az Atya Isten jobbán elkezdte döntő fontosságú munkáját (Zsid 8:1-2; lásd e könyv fejezetét).

Krisztus feltámadása olyan értelmet adott a keresztnek, amit pénteken, a keresztre feszítés napján a megtört tanítványok nem tudtak felismerni. Az ő feltámadása tette ezeket az embereket történelmet formáló, nagy erejű sereggé. Missziójukban központi helyet kapott a feltámadás, amit mindig Krisztus kereszthalálával együtt hirdettek. Az álló, megfeszített Krisztusról beszéltek, aki legyőzte a gonosz seregeit. Ebben rejlik az apostoli zene ereje.

Philip Schaff írja: "Krisztus feltámadása az a példakő, amin áll vagy bukik a keresztény vallás igazsága. Ez vagy a legnagyobb csoda, vagy a legnagyobb csalás, amit a történelem feljegyez." [13] Wilbour M. Smith megjegyzi: "Krisztus feltámadása a keresztény hit fellegvára. Ez az a tanítás, ami felforgatta a világot az első században, ami a kereszténység magasan a judaizmus és a Földközi-tenger vidékének pogány vallásai fölött emelte. Ha ezt elvetjük majdnem minden más, ami alapvetően fontos és egyedülálló az ő Jézus Krisztus evangéliumában. Ha pedig Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek." (1Kor 15:17)" [14]

Krisztus jelenleg végzett szolgálata halálában és feltámadásában győznek. A Golgotán bemutatott engesztelőldozata teljes volt, mégis, Krisztus feltámadása nélkül nem volna bizonyosságunk arra, hogy isteni káldetést sikeresen végrehajtotta a Földön. Krisztus feltámadása megerősíti, hogy valószínűleg a sáron teli állat Bizonytalanja annak igazságait is, amit Isten állt, hogy állt állt állt van benne.

Á

Krisztus áldozatának eredménye

Krisztus engesztelő szolgálatainak nemcsak az emberiségre van hatása, hanem az egész világegyetemre.

Az egész világegyetem megkísértése. Jól mutatja, milyen erős jelentősége van Krisztus áldozatának az egyházban és az egyház által: "Az állt, hogy megismertettük most a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az egyház által az Istennek sokféle bűncselekedete, amaz állt elvágás szerint" (Ef 3:10-11). kifejti az apostol: "Éztetszett az Atyának, hogy... állt bűncselekedessen meg mindent magával... állt mindent, ami csak akár a Földön, akár a mennyekben" (Kol 1:19-20). Jól beszél e bűncselekedet bűnös eredetéről is: "Éztetszett minden tárd meghajoljon, menyeeik, földiek és állt alatt valószínűleg. Áll minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus

Atya Isten dicsősége" (Fil 2:10-11).

Isten tiszteletének igazolása. Krisztus teljes engesztelőldozata megerősítette, hogy Isten szent tiszteletére igazságos. Krisztus halála, a világot megillető tiszteletének (hogy a bűnt meg kell büntetni), kegyelmével, irgalmával pedig megigazította a bűnbánás bűnt. "Kérhetjük a bűnt a testben, hogy a tiszteletre igazságos beteljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint." (Róm 8:3-4)

Megigazulás. A megbáncs akkor válik valóságossá az ember életében, ha elfogadja a bűnbocsánatot. A tisztelet apja kéréséért akkor járunk bűnbocsánatra a megbáncs, amikor a fiú elfogadta apja szeretetét és bocsánatát.

A megigazulás felbecsülhetetlen ajándékát és vele együtt azonnali győzelemmel, az Istennel való békét és kapjuk, akik hit által elfogadják, hogy Isten megbáncsította magával a világot Krisztusban, és meg is hajolnak előtte (Róm 5:1). A megigazult hívőkre már nem Isten haragja, hanem Isten kegyelme jár. Krisztus által szabadon járulhatnak Isten trónjához, és részesülhetnek a Szentlélek erejében, hogy lerombolhassák az emberek kéréséit ellenségeskedés minden gátlását vagy elválasztást, amit a zsidók és pogányok ellenségeskedése jelképez (Lk 2:14-16)."[15]

A cselekedetek általi megvilágítás hiányában Isten békétető szolgálata leleplezi annak az emberi erőfeszítésnek hiányát, hogy sokan a tisztelet cselekedetei által próbálnak átvészelni. Ha bepillantunk az isteni kegyelembe, ez a Krisztusba vetett hit által nyerhető igazság elfogadására vezet. Akik bűnbocsánatban részesültek, hálásak Istennek, és győremlükre az engedelmisség. Cselekedeteik nem átvészelés alapját képezik, inkább annak győzelemmel.[16]

Ás j kapcsolat Istennel. Isten kegyelme által a bűnös ingyen, ajándékként részesülhet az Őr tisztelet, engedelmeletében, igazságban és engesztelő halálában. E tapasztalat az Istennel való mélyebb kapcsolatra vezet. Az emberben hálát, dicsőítést, ártalmat; az engedelmisség, az Ige tanulmányozása által, az elme pedig kérésesen befogadja a Szentlelket. Ás j kapcsolat járunk Isten és a bűnbánás bűnt kéréséért. Ennek alapja a szeretet, csodálat, nem pedig féltelme és kértelme (v. Jn 15:1-10).

Minél jobban megértjük a keresztényben Isten kegyelmét, annál kevésbé érezzük majd magunkat igaznak, inkább tudatában leszünk a földi helyzetünknek. A feltámadt Krisztusban munkálkodó Szentlélek ereje fogja általakítani a mi életünket is. A kudarcok helyett már naponta győzhetünk a bűn felett.

A misszió indításként. A Jézus Krisztus békétető szolgálataiban elénk tárul a bízható isteni szeretet és azt, hogy másoknak is beszéljünk az evangéliumról. Ha magunk is megtapasztaltuk, nem tarthatjuk titokban, hogy Isten nem tulajdonít bűnt azoknak, akik elfogadják Krisztus bűnt hozott áldozatát. Az evangélium megindító kérését továbbadjuk. "Kérhetjük meg Istennel. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnt tette értünk, hogy mi Isten igazságos legyünk öbenn." (2Kor 5:20-21)

Lábjegyzet

1.

Â

George E. Ladd, A Theology of the New Testament (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1974), 453. oldal

2.

Â

â€žAtonement", SDA Bible Dictionary, javított kiadás, 97. oldal

3.

Â

E bibliai elv teljes körű tárgyalásához lásd: Seventh-day Adventist Answer Questions on Doctrine (Washington D. C.; Review and Herald, 1957), 341-355. oldal

4.

Â

Vincent Taylor, The Cross of Christ (London: Macmillan, 1956.), 88-89. oldal

5.

Â

Hans K. LaRondelle, Christ Our Salvation (Mountain View, CA; Pacific Press, 1980), 25-26. oldal

6.

Â

Raoul Dederen, Atoning Aspects in Christ's Death, a The Sanctuary and the Atonement című kiadványban, szerkeszti Arnold V. Wallenkampf és W. Richard Leshner, (Washington, D. C. [Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists] 1981.), 295. oldal. Hozzáfűzte még: „A pogányok úgy gondolták, az engesztelés az a cselekedet, amivel a hívő saját maga idézheti elő, hogy az istenség megváltoztassa szándékait. Egyszerűen elfizette istent, hogy jóindulattal viseltesse iránta. A Szent-rés az engesztelésről azt mondja, hogy az Isten szeretetéből fakad (I. m., 317. oldal)

7.

Â

LaRondelle, i. m., 26. oldal

8.

Â

I. m., 26-27. oldal

9.

Â

Raoul Dederen, i. m., 295. oldal

10.

Â

LaRondelle, 28. oldal. Az itt felhasznált idézetet vette H. G. Link és C. Brown The New International Dictionary of New Testament Theology (Grand Rapids, MI; Zondervan, 1978.), 3. kötet 162. oldalán, "Reconciliation"

11.

Â

LaRondelle, i. m., 30. oldal

12.

Â

Lásd White: Krisztus példázatai, 213-214. oldal!

13.

Â

Philip Schaff, History of the Christian Church (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1962), 1. kötet, 173. oldal

14.

Â

Wilbour M. Smith, Twentieth-Century Scientists and the Resurrection of Christ, Christianity Today, 1957. Április 15., 22. oldal. A feltámadás történelmi hitelessége mellett szörveteket lásd Josh McDowell, Evidence That Demands a Verdict (Campus Crusade for Christ, 1972), 185-274. oldal

15.

Â

LaRondelle, i. m., 32-33. oldal

16.

Â

Lásd Hyde, What Christ's Life Means to Me, Adventist Review, 1986. november 6., 19. oldal